

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

GAZETA

INVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XVIII
Nr. 864
Vineri 16 sept.
1966
4 pag. 25 bani

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

PROLOG

Manuale noi, orizonturi noi

ISTORIA ȘCOLII ROMÂNENEȘTI

Orice retrospectivă, orice istoric al școlii — de la instantaneele care surprind momente ale dezvoltării sale și până la proiectarea unei lumi mai largi asupra evoluției diverselor ramuri ale învățămîntului — constituie implicit o evocare a însăși istoriei culturii din epoca respectivă. Recapitulând în esență marile etape ale dezvoltării culturii naționale, oglindind modul în care au evoluat în timp preocupările științifice și realizările tehnice ale oamenilor, istoria învățămîntului românesc reproduce fidel povestea viei a trecutului istoric al poporului, descoperind semnificații paralele, relevând indirect participarea națională la marile concerturi ale ideilor științifice și tehnice printr-o lumină necontenitului progres. În acest fel istoria școlii românești, ca oricare istorie a învățămîntului în genere, reprezintă nu numai prezentarea unor informații despre ceea ce a învățat generațiile să știe și să gîndească, ci mai ales, descoperirea progresului cuprins implicit în procesul de învățămînt.

parte și școală pe de alta nu au lipsit. Dimpotrivă, ele s-au accentuat, mai ales după ce în evoluția învățămîntului s-a trecut de la procesul de învățămînt legat de religie, la învățămîntul laic. Dacă laicizarea învățămîntului a însemnat o efectivă condiție de progres, nu trebuie uitat că una dintre fiiele principale ale acestui progres o constituie tocmai strînsa legătură dintre învățămînt și tehnică, aceasta din urmă considerată ca o dezvoltare aplicativă a celeilalte.

Despre dezvoltarea învățămîntului sau a științei și tehnicii s-a scris mult și la noi și, în general, în lume. Lucrările de sinteză, ca de pildă opera lui J. D. Bernal Știința în istoria societății, apărută la noi în Editura politică, fac serviciul unei largi informări pe linii generale. Nu lipsesc nici lucrările de sinteză generală sau regională care se ocupă de unele probleme ale învățămîntului nostru. Așa sînt lucrările și în general materialele alcătuite cu prilejul centenarelor universităților din Iași (1960) și București (1964). Ceea ce a lipsit însă a fost o ample lucrare de sinteză asupra evoluției învățămîntului din țara noastră, considerat de primele sale începuturi — în epoca transmisiunii orale — și până în zilele noastre.

La acest imperativ al actualului moment din cultura românească răspunde inițiativa luată de conducerea Ministerului Învățămîntului de a se trece la elaborarea unei ample istorii a învățămîntului din România, cu specială privire la știință și tehnică, destinată să prezinte într-o frescă de mari dimensiuni evoluția școlii românești, contribuția pe care a adus-o aceasta, de-a lungul vremii, la progresul social și mai ales neîntreruptele sale legături cu tradiția poporului român. A fost constituit, în acest scop, un colectiv de specialiști — din care fac parte cunoscuți personalități ale vieții noastre culturale și științifice, cadre didactice cu o bogată experiență, pedagogi, istorici și istorici ai științei și tehnicii. O dată constituit, colectivul a elaborat proiectul de tematică a lucrării, adoptînd periodicarea în două etape: cunoscută: comuna primitivă, epoca slavagă, trecerea spre feudalism, feudalismul timpuriu, feudalismul dezvoltat, descompunerea feudalismului (vol. I), epoca așezărilor urbane, feudalismul până la școlile lui Gh. Asachi și Gh. Lazăr (vol. II); epoca a școlilor lui Gh. Asachi și Gh. Lazăr pînă la finele anului 1918 (vol. III). În același timp, colectivul și-a asigurat colaborarea unor cadre didactice și a unor cadre de specialiști din diferite ramuri ale științei și tehnicii din toate centrele universitare și de cultură din țară.

În prezent s-a trecut la alcătuirea unei scurte sinteze asupra dezvoltării învățămîntului științei și tehnicii în România, conținut de strîngerea datelor în vederea elaborării lucrării. S-a hotărît ca, înainte de elaborarea propriu-zisă a celor trei volume, ca o pregătire documentară necesară acțiunii, să se elaboreze și să se publice o serie de studii cu caracter monografic. Ele vor începe să apară încă din acest an, fiind consacrate unor aspecte particulare ale istoriei învățămîntului din România și ale legăturilor sale cu știința și cu tehnica. Sînt prevăzute astfel să apară

Conf. ing. IGOR IVANOV
(Continuare în pag. 4-a)

C. RĂDOI
AL. I. VLĂDIR
(Continuare în pag. 4-a)

15 septembrie 1966...
În milioane de case e sărbătoare. De fapt, e sărbătoare pe întreg cuprinsul țării: începe un nou an școlar. Este o sărbătoare a tuturor, pe care, dacă am vrea să o exprimăm în cifre, am apela de fiecare dată la ordinul milioane. Patru milioane de elevi au tresărit emoționați la primul sunet al clopotelului. Milioane de părinți le-au urmărit pașii sau i-au condus pînă în pragul claselor curate și luminoase, pe băncile cărora îi așteptau aproximativ 26 de milioane de manuale școlare gratuite, sau pînă în pragul laboratoarelor și cabinetelor școlare moderne dotate cu materiale didactice a căror valoare se ridică anul acesta la peste 50 de milioane de lei.

Licee de specialitate care își încep în acest an activitatea aici. Profesorii de la Liceul energetic, care va funcționa cu cursuri de zi și seară, ca și cei de la Liceul de mașini și aparate electrotehnice, le-au vorbit elevilor despre importanța pe care o are pentru economia națională această nouă formă de învățămînt, înființată ca urmare a hotărîrilor celui de al IX-lea Congres al P.C.R., arătîndu-le ce perspective largi vor dobîndi în urma însușirii temeinice a cunoștințelor de cultură generală și a pregătirii teoretice și practice de specialitate.

stiliul pedagogic. Cu ajutorul organizației sindicale, vom redacta periodic liste de materiale bibliografice pe această temă, pe care le vom pune la dispoziția profesorilor.
...La Școala generală din comuna Sopoca, raionul Buzău (director tov. Ion Bădău) rezultatele muncii intense de pregătire desfășurate de directorul școlii și de profesorii ei au putut fi simțite încă din prima zi de școală. Totul era pus la punct, iar cursurile au început nu cu un orar improvizat, cum se obișnuiește pe alocuri, ci cu un orar definitiv. Planul general de muncă a fost discutat în consiliul pedagogic cu 3 zile înainte de data deschiderii cursurilor. Am reținut, consultîndu-l, atenția pe care colectivul didactic al școlii își propune s-o dea activității educative, muncii cu pionierii. Învățătorii și profesorii din Sopoca doresc să organizeze în rîndurile copiilor forme de activitate cit mai variate și mai atractive, care să asigure participarea lor afectivă, să le dezvolte spiritul de inițiativă, să le formeze deprinderi de activitate independentă. De aceea ei și-au propus să înlăture dădăceala, tutelarea măruntă, care îi obosește și îi plictisește pe copiii ori-cit de interesantă și atractivă în

Cum a pornit munca în noul an

O dată încheiate festivitățile am pătruns în clase, în laboratoare, în cancelăriile profesorilor, în cabinetele directorilor. Cum a pornit munca în noul an școlar?
La Liceul din Mizil, cursurile au început imediat după festivitatea inaugurată. Primii care au intrat la ore au fost învățătorii de la clasele I—IV și dirigînții clasei V—XI. Directorul școlii, tov. Const. Drăgăneanu, ne prezintă școala frumoasă și curată și, în mod special, muzeul de istorie, realizat prin strădaniile prof. Const. Dragomirescu. Apoi ne vorbește despre munca noului an școlar.

Secvențe dintr-o mare sărbătoare

Ora 8...
În Balta Albă, în acest imens cartier nou, modern, ca atîtea altele din București și din țară, a-sistăm la o mică festivitate emoționantă. În jur mai este încă șantier. Mirose a moloz. Macaralele uriașe continuă să înalțe noi apartamente.

Un element esențial al bune desfășurări a muncii didactice încă din prima zi îl constituie planul general de muncă al școlii. Este poate lucrul cel mai greu, cel mai pretentios din tot ce a constituit gama largă de probleme care trebuiau rezolvate pînă la deschiderea cursurilor. În fond, el oglindește — prin felul cum cuprinde problemele, prin felul cum își propune să le rezolve — capacitatea colectivului pedagogic, purtînd pecetea personalității directorului, a învățătorilor și profesorilor care au contribuit la conceperea și definitivarea lui. Planul general de muncă al liceului din Mizil este pus la punct, urmînd ca discutarea lui să aibă loc peste cîteva zile.

Cu cîteva luni în urmă, atunci cînd s-au mutat aici cei mai noi locatarii ai cartierului, a fost gata și școala. Astăzi, cu cele 24 de săli de clasă ale ei, strălucește sub privirile admirative ale primilor săi elevi, ale primelor cadre didactice care vor preda aici, ale părinților și ale constructorilor care privesc emoționați de la înălțimea schelelor ce se înalță peste drum.

Alcătuiind planul general — nu ne-am mulțumit doar cu enumerarea problemelor muncii noastre în acest an, nici cu includerea unor sarcini universale, valabile — ca „asigurarea însușirii integrale a prevederilor cerute de programă”, „întărirea disciplinei” etc.
Am căutat să gîndim pe durata unui întreg an școlar măsurile menite să ducă la îndeplinirea sarcinilor fundamentale ale școlii, în direcția determinată de condițiile concrete în care lucrăm. Ne-am propus, de pildă, să întărim caracterul științific al lecțiilor, legătură lor cu viața. De aceea în planul general am inclus sarcina de a se înălțura verbalismul, de a se demonstra oricînd adevărul prezentat elevilor. Ce măsuri am prevăzută în legătură cu aceasta? Pe lîngă urmărirea atentă de către conducerea școlii a acestei probleme în cadrul asistențelor, pe lîngă discuțiile individuale cu profesorii, vom organiza și o consfățuire pe această temă — în cadrul comisiilor metodice întii și apoi în cadrul con-

„In altă parte a Bucureștiului, în cartierul Ghilești, la Școala generală nr. 166. Alături de noi, urmînd emoționat cuvîntul de deschidere, un părinte: muncitorul Radu Iorga. A însoțit-o pînă aici pe fiica lui Manuela, care își începe acum viața de scolară. Emoții de început... Afilăm însă că Manuela este numai unul din cei zece copii ai muncitorului Radu Iorga. Pentru toți a avut aceleași emoții. Cel mai mare este inginer, altul este student, altul muncitor calificat într-o fabrică de medicamente, altul elev la liceu, patru sînt elevi ai școlii în care ne aflăm și alții doi se pregătesc să vină aici în anul următor.

Ce asigură calitatea lecțiilor? S-ar părea că este de ajuns ca ele să fie pregătite minuțios din punct de vedere științific și metodic, pentru ca totul să meargă cum trebuie. Aceste condiții sînt, ce-i drept, necesare — dar nu și suficiente. Planurile de lecție pot fi alcătuite oricît de savant, profesorul poate fi „înmarmat pînă în dinți” cu cunoștințe de specialitate și de metodică, articulația oricî poate să cuprindă toate verigile cerute — și, totuși, lecția să nu dea rezultatele scontate. Așa se întîmplă cînd predarea nu ține seama de mersul gîndirii copilului, de particularitățile acestei gîndiri. Se uită uneori că fiecare oră pe clasă nu este altceva decît un moment al procesului nesfîrșit al cunoașterii, pe care gîndirea copilului îl străbate gradat. Nu lecția care corespunde unor norme, unor canoane generale îl ajută pe elev în acest proces, ci lecția care supune normele, canoanele, unei realități

Un simplu muncitor are astăzi posibilități și condiții materiale, să-și înște carte pe toți cei zece copii ai lui, să-i ducă pînă la școlile cele mai înalte — atât un alt fapt semnificativ înțîlm în acest început de an școlar.
...La Craiova în același cadru festiv, deschiderea noului an școlar i-a găsit pe elevi și profesori gata să-și înceapă munca. Un mare număr de elevi, profesori și părinți au fost de față la inaugurarea sărbătorească a cursurilor în cele 7

CALITATE

A trecut vacanța, au trecut festivitățile și emoțiile reînțînirii cu școala. Ca un vast ansamblu în care nu numai fiecare sistem, dar și fiecare piesă, fiecare surub își au locul și funcția lor, în care totul se desfășoară conform unui program bine pus la punct, învățămîntul și-a reînțînțit activitatea.
Motorul care îl determină în primul rînd „producția” îl constituie munca la lecție — aspectul cel mai important, cel mai dinamic al acestui vast ansamblu. Aici, la lecție, se formează orizontul de cunoștințe al tineretului, se modelează conștiința lui. De calitate lecțiilor ține în ultimă instanță calitatea rezultatelor obținute în procesul instructiv-educativ.
Ce asigură calitatea lecțiilor? S-ar părea că este de ajuns ca ele să fie pregătite minuțios din punct de vedere științific și metodic, pentru ca totul să meargă cum trebuie. Aceste condiții sînt, ce-i drept, necesare — dar nu și suficiente. Planurile de lecție pot fi alcătuite oricît de savant, profesorul poate fi „înmarmat pînă în dinți” cu cunoștințe de specialitate și de metodică, articulația oricî poate să cuprindă toate verigile cerute — și, totuși, lecția să nu dea rezultatele scontate. Așa se întîmplă cînd predarea nu ține seama de mersul gîndirii copilului, de particularitățile acestei gîndiri. Se uită uneori că fiecare oră pe clasă nu este altceva decît un moment al procesului nesfîrșit al cunoașterii, pe care gîndirea copilului îl străbate gradat. Nu lecția care corespunde unor norme, unor canoane generale îl ajută pe elev în acest proces, ci lecția care supune normele, canoanele, unei realități

duce prin „momente” educative care rup cursivitatea predării, care sînt evident „lipite”, nu vom reuși să facem prea multe, cîci copiii simt puternic tot ceea ce este artificial, forțat. Înch o dată, este vorba de măiestrie: dacă te străduiești să fii un pedagog adevărat, atunci vei găsi, de fiecare dată, firul care îți dă posibilitatea să realizezi scopul educativ prin idei legate organic de conținutul predării. Înălțurînd „momentele moralizatoare”, lecția însăși, în ansamblul ei, va avea un caracter educativ.

Calitatea unui dintre imperatiile majore ale societății noastre — reclamă mai mult decît îndeplinirea conștiințioasă a obligațiilor profesionale: reclamă o atitudine afectivă, pasionată, față de aceste obligații.

Si tot atît de important este ca fiecare lecție — indiferent de obiectul predat — să-și lase amprenta nu numai în gîndirea elevilor, ci și în sentimentele și convingerile lor. Și aici hotărîtoare este calitatea muncii. Dacă necesitatea de a asigura lecțiilor un caracter educativ se tra-

TRAIAN ISPAS

În momentul solemn al deschiderii cursurilor

ÎN ACEST NUMAR:

- Centenarul George Coșbuc — pag. 2.
- Diferențieri specifice — pag. 3.
- Literatura științifico-fantastică și școala — pag. 3.
- Al treilea Congres interbalcanic al matematicienilor — pag. 4.
- Oameni și pasiuni — pag. 4.

OAMENI ȘI PASIUNI

...Era cu mulți ani în urmă. București, 1929. Toamnă ruginie. Elevul Nanu Sava Ion, din clasa a IV-a a liceului de la Săliște-Sibiului, participă la concursul anual al „Tinerimii Române”, scria pagină după pagină. Atacarea de dezvoltare a subiectului „O călătorie de la Săliște la București”. A fost răsplătit pe bună dreptate cu diploma de onoare pe țară, căci lucrarea lui vădea o mare putere de observație, pusă în slujba sesiunii frumosoșului din natură și din creațiile omului.

„Timpul a trecut. Elevul a devenit student. Studentul a ajuns profesor și a început să-și învețe pe alții; continua însă să învețe și el. Și-a luat doctoratul în științe economice, licența în drept, a urmat și Academia de înalte studii comerciale și industriale. Psihologia lui merita statornică a rămas însă, alături de pedagogie, cercetarea în domeniul istoriei artelor.

Călătorii și cercetări

An după an, în fiecare vacanță, a cutreierat meleagurile țării și în obiectivul călătorii lui au intrat monumente feudale, case țărănești, cule, conace, palate domnești, biserică. Din ce în ce mai mult și-a întărit convingerea că există o strânsă legătură între elementele de arhitectură populară sătească și arhitectura din vechile noastre țiguri și orase, între construcția simplă realizată de oamenii de la țară și elementele de bază ale arhitectonicii noastre bisericăști.

Cinstăria geneza liniilor constructive ale clădirilor prin prisma diverselor influențe între stiluri, atenția i-a fost atrasă de accidentul întotdeauna semnificativ al decorului rural, de detaliile care împodobeau zidul, cornișa, ancadramentul ferestrelor, colozul sau fațada. S-au născut astfel o serie de studii având ca obiect pictura veche; le-au urmat altele, despre pictura miniaturală de pe manuscrise, despre vechea grafică a tipăriturilor românești, care vehiculează aceeași simbolistică a formelor ca și decorul arhitectural. Pe această cale profesorul Nanu a devenit și colecționar.

Am stat de vorbă cu el în colțul său de lucru. Pe perete, juvare ale picturii românești și universale: opere ale lui Tattarescu și Ressu, „Madona din Monte Luce” de un pictor din școala lui Rafael, „Fata cu pene” de un anonim din Calabria, datând din secolul XVII, „Scenă cu vinat” de un pictor din școala germană, din secolul XVIII etc. În sertare, desene de preț și manuscrise, printre care un caiet original de poezii, proză și desene aparținând lui Hașdeu.

Constatări confirmate de foruri științifice

Toate descoperirile profesorului Nanu — făcute în țară sau peste hotare — sînt obiectul unor cercetări concretizate în comunicări sau studii expuse la sesiunile științifice sau publicate în periodicele de specialitate. Din Italia a adus un bogat material documentar privind legăturile existente în domeniul arhitecturii, picturii și sculpturii, în timpul lui Constantin Brîncoveanu, între meșterii români și cei italieni. A urmat o comunicare expusă la una din sesiunile Societății de științe istorice și filologice. Din Turcia, profesorul Nanu s-a reîntors cu o serioasă documentare asupra legăturilor dintre arhitecturile bizantine și musulmană și arhitectura veche românească. Și acest material a stat la baza unei comunicări știin-

țifice, prezentată la Societatea de studii orientale. Despre valoarea acestor studii a scris pe larg Nurullah Bek, profesor la Academia de arte frumoase din Istanbul, în numărul din august 1965 al revistei constantinopolitane „Varlik”.

Cercetări similare a întreprins profesorul Ion Sava Nanu și în legătură cu relațiile dintre arta românească și arta din Austria, din Grecia, Iugoslavia, Ungaria și unele țări din orient. În mod deosebit s-a ocupat el de legăturile culturale româno-caucaziene. Vizitînd Caucazul, a putut constata aspecte inedite privind elementele de arhitectură populară românească, purtate pînă aici de oieri români care, cu secole în urmă, pe aria unei imense transhumante, dădeau cu ei frînturi din creația meșterilor natiale. Appreciate de oamenii de știință rușini, aceste constatări ale profesorului Ion Sava Nanu au primit confirmarea forurilor științifice competente.

„Printre cercetătorii care au obținut rezultate importante în scoarța la iveală a adevărului științific privind relațiile româno-caucaziene în epoca feudală — scrie cercetătorul K. E. Kolanđian de la Institutul de istorie al Academiei de științe din Republica Sovietică Socialistă Armenia — alături de oameni cu renume bine stabili în știința universală, ca G. Bals, N. Ghika-Budești, Grigore Ionescu, Strigowski, Choisy, se numără profesorul Ion Sava Nanu din București, care aduce elemente noi în analiza comparată a arhitecturii din regiunile României și Caucazul.”

Cercetările profesorului Nanu au privit și Armenia. Recent, Academia de științe a R.S.S. Armenia a publicat chiar o lucrare a lui despre legăturile existente între arhitectura românească și cea armeană în perioada feudală.

Al treilea Congres interbalcanic al matematicienilor

În Capitală se desfășoară lucrările celui de al III-lea Congres interbalcanic al matematicienilor. În numele citorilor „Gazetei învățămîntului”, am adresat câteva întrebări în legătură cu acest congres academicianului NICOLAE TEODOR-RESCU, decanul Facultății de matematică.

Care este semnificația congresului ca manifestare științifică internațională?

— Cel de al treilea Congres internațional al matematicienilor continuă un șir de manifestații științifice cu caracter internațional, înscrindându-se pe linia unor tradiții începute cu peste trei decenii în urmă. Prin el, Uniunea interbalcanică a matematicienilor, creată în 1934, își va relua activitatea desfășurată în trecut, dezvoltînd-o și amplificînd-o cu scopul de a strînge relațiile dintre țările balcanice într-un domeniu atât de important al vieții științifice, cum este cercetarea matematică. Cooperarea științifică contribuie în cea mai largă măsură la apropierea dintre popoare și, din acest punct de vedere, cel de al III-lea Congres interbalcanic al matematicienilor capătă o importanță semnificativă atât prin realizările sale, cât și prin perspectivele pe care le deschide.

Ce ne puteți spune în legătură cu volumul lucrărilor congresului?

— Numărul mare de domenii în care se desfășoară astăzi cercetarea matematică dă de deosebită amploare acestui congres, ale cărui lucrări sînt repartizate în

8 secții: o secție de algebră și logică matematică, două secții de analiză matematică, geometrie și topologie, secția de teoria probabilităților și statistica matematică, mecanică și astronomie, matematici aplicate, precum și o secție privind învățămîntul și istoria matematicii. Acest program bogat este grăitor pentru varietatea preocupărilor matematicienilor din țările participante. În cadrul lui se prezintă peste 300 de comunicări. Pentru a sugera sumarul actualului congres în comparație cu cele precedente, este suficient să observăm că în 1937, la cel de al II-lea congres, care a avut loc tot în București, programul comporta circa 60 de comunicări. Aceasta arată că munca nobilă de cercetare științifică și în particular de cercetare matematică ocupă în prezent în țările balcanice un loc aproape de nelăchpuș cu 30 de ani în urmă și că dorința de colaborare științifică este astăzi impunătoare, constituind o premisă din cele mai promițătoare pentru viitorul Uniunii interbalcanice a matematicienilor.

În sedințele plenare ale congresului luăm cunoștință de realizările școlilor și colectivelor de cercetare din țările participante — Bulgaria, Grecia, Iugoslavia,

Proiecte

La o întrebare a noastră, profesorul Nanu a răspuns:

— Acum? Încerc să adun date despre contribuția artei românești la dezvoltarea celei universale. Tema, generoasă, pare poate prea vastă. Mi-am delimitat însă unele sectoare. Modesta mea contribuție vrea să privească, în această lămină, arta și arhitectura românească din anii puterii populare.

Înainte de a ne lua rîmas bun de la profesorul Nanu, privirile ne-au fost atrase de unele pagini dactilografiate, ordonate pe marginea biroului. Ghicindu-ne parcă gîndul, gazda ne-a explicat: „O lucrare despre Italia văzută de artiștii români în secolele XIX și XX”. Cu acest prilej am mai aflat că profesorul Nanu a predat recent spre tipărire, la Editura științifică, o carte consacrată vieții și operei lui Benjamin Franklin, iar Editura didactică și pedagogică două manuale: „Istoria artei românești” pentru clasa a XII-a a liceelor de arte plastice și „Istoria artei universale” pentru liceele de cultură generală, secția umanistică.

Cu ani în urmă, lecțiile unor profesori ca Nicolae Balaban sau Petre Drăgoiescu au imprimat în sufletul elevului de liceu Nanu Sava Ion interesul pentru studiu, dorința de a afla — o dorință în care s-au acums simbulrele pasiunii de cercetare de mai tîrziu, dragostea pentru istoria și arta românească. Răspunzînd pe deplin luminii primite atunci și mai tîrziu, pe băncile facultății, de la profesori ca acad. G. Oprescu, profesorul Ion Sava Nanu cultiva astăzi aceleași pasiuni în sufletele elevilor săi.

D. TEODORU

De la Ministerul Învățămîntului

În legătură cu folosirea programelor de învățămînt pentru școlile generale și liceele de cultură generală în anul școlar 1966/1967, se fac următoarele precizări:

Lista programelor valabile în anul școlar 1966/1967 a fost publicată în „Gazeta Învățămîntului” nr. 858 din 15 iulie a.c.

Programele de învățămînt ediția 1966 au fost difuzate prin secțiile de învățămînt raionale și regionale, conform instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului nr. 70836 din 1966, cu excepția programelor de economie politică și socialism științific, care sînt în curs de expediere. Celelalte programe, ediții anterioare anului 1966, date ca valabile pentru acest an școlar, se găsesc în școli.

Consfătuire a profesorilor de matematică

Societatea de științe matematice a organizat la Arad, în zilele de 11 și 12 septembrie a.c., o consfătuire cu profesorii din învățămîntul mediu din toate regiunile, cu tema „Elemente de teoria mulțimilor și structuri algebrice în școala de 12 ani”.

Au fost prezentate, cu acest prilej, referatele: „Predarea teoriei mulțimilor în învățămîntul mediu” (conf. univ. I. Bița), „Elemente de structuri algebrice și teoria grupurilor în geometrie” (prof. univ. D. Papuc), „Rolul noțiunilor elementare despre mulțimi în predarea algebrei la clasele IX-XII” (conf. univ. M. Reghis), „Metodica predării teoriei mulțimilor în liceu” (prof. J. Cornea — Arad).

La începutul lungului drum de pătrundere în tainele comorilor cuprinse în rafturile bibliotecii.

O imagine obișnuită a acestui început de an școlar: un copil, o carte, un suris plin de optimism.

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

PROLOG

sine ar fi activitatea la care sînt chemați să participe.

Prezență bună, dar și „absențe”

Vizita noastră în școli în prima zi de școală duce la concluzia că în cele mai multe locuri imensa majoritate a elevilor s-au prezentat la cursuri, munca nouului an de învățămînt începîndu-se bine și din acest punct de vedere. Fără îndoială că măsurile pregătitoare luate de conducerea școlilor, de organele locale au făcut ca problema școlarizării și a frecvenței să fie rezolvată încă din prima zi de școală. La 15 septembrie, la cele mai multe din școlile generale din raionul Buzău, toți copiii de vîrstă școlară au luat loc în bănci. Chiar și acolo unde în anii trecuți s-au întîmpinat dificultăți în această privință — de pildă la școlile din comunele Padina, Pogoanele, Luciu — începutul acestui an a testat progrese. Elevi a căror școlarizare era o problemă în anul școlar trecut au venit la cursuri din prima zi.

În cele mai multe școli au fost prezente și cadrele didactice. Și totuși...

neceare experiențelor. Umele din acestea nici nu vor exista, deoarece lipsesc chiar din catalogul întreprinderii „Reactivul”.

În schimb apar unele lucruri „in plus”. La Școala generală din comuna Aldeni, directorului i s-a pus încă din prețiu descheriderii o problemă pe care nu știa cum s-o rezolve. Organele care difuzează manualele școlare au trimis pe adresa școlii, cu factură, câteva sute de manuale pe care le mai primise odată înainte. Este clar că ele trebuiau îndreptate spre altă școală, care acum le-o fi așteptînd cu nerăbdare. Dar cum lucrurile nu pot fi lămurite, problema a rămas să fie „rezolvată” la decartare.

Toate aceste neajunsuri pot fi și trebuie să fie — îndlitate cit mai repede. Există condițiile necesare pentru aceasta, există toate datele în măsură să permită, de la început, o bună pornire a muncii.

★

La festivitatea de deschidere, exprîmîndu-și recunoștința pentru condițiile pe care partidul le-a creat învățămîntului, cadrele didactice și elevii și-au manifestat învătirea de a munci astfel încît rezultatele muncii lor să însemne un nou succes al școlii. Le urăm să-și îndeplinească cu cinste acest angajament.

ISTORIA ȘCOLII ROMÂNEȘTI

Istoricul Facultății de matematică din București (1863—1948), prof. univ. N. Mihăilescu, din istoria învățămîntului oral al tehnicii vechi românești de prof. univ. G. C. Giurescu, începuturile învățămîntului universitar din România de prof. univ. St. Birsănescu, Revistele de popularizare a științei în sprijinul învățămîntului public în sec. al XIX-lea de prof. emerit I. Popescu-Teiușan, Școala și gîndirea pedagogică din România între anii 1944—1947 de lector univ. Ion Stanciu, Contribuții la istoria învățămîntului chimiei în România de lector univ. ing. D. Todericiu, Istoria învățămîntului superior în România de colectivul condus de prof. univ. Ștefan Pascu, Istoricul învățămîntului din Transilvania în prima jumătate a secolului al XIX-lea de V. Curticăpeanu, precum și de alte lucrări semnate de prof. univ. dr. docent Ștefan Stanciu, membru corespondent al Academiei, de conf. univ. I. Ivanov prof. Dinu Moroiianu, Virgil Molin, V. Galici, Vasile Netea, Al. Toth, Gh. Iscru, Gh. Pirnău, Octavian Ionescu, Nicolae Isac, S. Purcărete, Emil Domocos, Ioan Golan, N. Adăniloie, I. Protopopescu, I. Cojocaru, C. Dinu, I.M. Ștefan etc.

Publicarea acestor lucrări, înmulțirea studiilor de specialitate despre istoria învățămîntului apărute în diverse perioade și îndeosebi, elaborarea primului volume menționat faptul că în laboratoarele școlilor din raionul Buzău nu există substanțele chimice

Invățători, profesori, diriginți!

Citiți și răspîndiți în rîndul părinților

revista

COLOCVII

HARALAMBIE LEREA